

SOLĞUN ÇİÇƏKLƏR

İŞTİRAK EDİRLƏR

Bəhram	– Saranın əmisi oğlu
Sara	– Bəhramın əmisi qızı, Gülnisənin qızlığı
Gülnisə	– Saranın analığı
Pəri	– Gülnisənin qızı
Əbdül	– ev nökrəri

BİRİNCİ PƏRDƏ

Məclis vaqə olur Saranın varlı və Avropa qaydasilə bəzənmiş otağında. Sol küncdə kreslo, qabaqda miz, üzərində şamdanlar, kitab və qeyri, yanında bir neçə kürsü və bir tərəfdə üçayaq üstündə bir dibçəkdə zərif qırmızı çiçəklər, divarda Saranın rəsmi. Uzun bir kresloda Bəhram və Sara oturublar. Bir qədər mütaliedən sonra.

B ə h r a m. Mən nə qədər fikir edirəmsə, Sara, bu əcaib hadisədən bir şey anlaya bilmirəm. Mənim əmim, əlindən yaxşılıqdan başqa bir şey gəlməyən, Allahın mömin və müqəddəs bir bəndəsi idi. Fəqirlərə yüz minlərlə ehsan edib, bütün şəhəri öz səxavət və mərhəmətinə mat etmişdi. Bir kəsə bir fənalıq etməmişdi. Belə bir adama zəhəri kim vermiş və nə qəsd ilə vermiş olduğunu anlamaq doğrudan da müşküldür.

S a r a. Bəhram, görürəm, sən daima əminin fikrini edirsən. Daha iş olub-keçib və mən çox güman edirəm ki, bu səhvədən olan bir işdir. Zira mənim atamın bir düşməni ki yox idi.

B ə h r a m. Doğrudur, iş olub-keçib, amma sənin üçün qorxuram!

S a r a. Mənim üçün nə qorxursan, atam qocalmışdı, onsuz da, həyatına çox qalmamışdı. Atam ölübsə, sənin canın sağ olsun. İndi mənim ümidim bircə sənsən ki, səni sevəndən sonra hər bir şey nəzərimdən çıxıb, elə bilirəm ki, dünyada bir sənsən, bir də mən.

B ə h r a m. Doğrudur, Sara, ustad-xilqət səni mənim üçün və məni sənin üçün xəlq eləmişdir. Amma qorxuram ki, atana zəhər verən xain sənindir də... Yox, yox, yox, səhv eləmişəm. Qorxma, mən gecə-gündüz pərvanə kimi dövrənə fırlanıb, sənə gələcək bəlaları sinəm ilə qarşılamam. Sənin xoşbəxtliyin mənim həyat və səadətim deməkdir.

S a r a. Qorxursanmı ki, mənə də zəhər verərlər? Yox, vallah,

